

Pääkaupunkiseudun yhteistyövaltuuskunta YTV

YTV on Helsingin, Espoon, Vantaan ja Kauniaisten kaupunkien lakisääteinen yhteistyöelin. Se vastaa pääkaupunkiseudun jätehuollosta, seutuliikenteestä ja ilmanlaadun seurannasta. Lisäksi se suunnittelee pääkaupunkiseudun liikennejärjestelmää ja tekee seudun kehittämistä palvelevaa tutkimustyötä.

Talous 280 milj. euroa, siitä kuntaosuudet 87 milj.euroa.

YTV Liikenne

Suunnittelee ja hankkii seutuliikenteen sekä Espoon, Vantaan, Keravan ja osin Kirkkonummen joukkoliikennepalvelut.

Matkustajamäärät v. 2005
milj. matkustajaa

Seutulinjat	45,1
U-linjat	0,8
Junat	40,6
Yhteensä	86,5
Espoon sisäiset linjat	13,4
Vantaan sisäiset linjat	11,9

YTV Jätehuolto

Vastaa asuinkiinteistöjen sekä biojätteiden jätehuollosta YTV-alueella.

Jätehuollon piiriin kuuluu 64 000 kiinteistöä ja jäteastioita tyhjennettiin 6,5 miljoonaa kertaa.

YTV Seutu- ja ympäristötieto

Seuraa ja kerää tietoa työssäkäyntialueen väestö- ja työpaikkakehityksestä, asumisesta ja työmatkoista sekä maankäytön suunnittelusta. Tähän tarkoitukseen on kehitetty SePe, Seudullinen Perusrekisteri, joka sisältää paikkatietoa väestöstä, rakennuksista, kiinteistöistä, yrityksistä ja toimipaikoista sekä kaavoituksesta ja aluejaosta pääkaupunkiseudulla.

Tiedot palvelevat YTV:n ja kuntien suunnittelu- ja seurantarpeita.

tonttimaan saamiseksi käyttöön. Sekä valtion että kaupungin on syytä katsoa katsoa peiliin: valtion kiinteistöbisnes ja Helsingin järjestämät tonttihuutokaupat eivät edistä kohtuuhintaisuutta.

Hintavalvotussa rakentamisessa ja vuokra-asumisella tulee olla vähintään samanvaikutteinen korkotuki kuin omistusasuminen saa verovähennyksiä, suuruusluokka puoli miljardia euroa.”

Malmin ja Santahaminan osalta Penttilä arvelee, että valtio luopuu lentokentästä joka tapauksessa ja siitä tulee luonteva asuntoalue. Santahaminassa hänen mielestään vallitsee tyyppinen armeijan tilanne: sotilaat puolustavat sitkeästi mutta pystyvät sopeutumaan muutokseen, kun se koittaa.

– Suomessa aina joku kyselee sosialidemokraatin sosialismin perään. Niin nytkin lehtiutisten mukaan. Mitä tähän Guinnessin Limbojen Ennätysten Kirjaan tavoittelevaan kysymykseen olet vastannut?

”Yhteisten varojen käytössä kannattaa olla tiukka. Maapolitiikassa kunnissa on erilaisia käytäntöjä, mutta myös porvarillisenemmistöiset kunnat ovat voineet tehdä hyvää tulosta, esimerkiksi Kouvolaa ja Oulu. Kysymys on siitä, kuinka suhtaudutaan yhteiseen varallisuuteen. Hyvästä maapolitiikasta hyötyvät kaikki, etenkin yritykset.”

– Uuden kaupunginjohtajan suhtautuminen kuntaliitoksiin?

”Kun Sipoon osalta päätökset on tehty, toivon, että päätös toteutuu. Ristikydon osalta (alue Tuusulasta Keravaan ja Järvenpäähän) perustelut ovat vielä vahvemmat. Raideliikenteeseen kytkeytyminen on ensiarvoisen tärkeää.”

– YTV:ssä on useita maanmittareita avaintehtävissä. Mistä tämä voisi johtua?

”YTV:n toiminta on huomattavissa määrin paikkatietojen hallintaa, mikä on maanmittareiden ominta työkenttää.”

– Millä tavalla maanmittausalan koulutus on ollut urallasi avuksi, jos emme toistele kliseitä laaja-alaisuudesta?

”Tehtävät ovat erilaisten näkökantojen yhteensovittamista. Niinhän tekevät toimitusinsinööritkin.”

”Useissa tapauksissa päätös lunastuksen käytöstä syntyy kuntien lautakunnissa ja valtuustoissa yksimielisenä päätöksenä. Päätöksentekoa asiassa edeltää usein periaatteellinen keskustelu keinojen käytön hyväksyttävyydestä.”

YHDYSKUNTARAKENTAMISTA varten tarvittavan maan lunastusasioita ympäristöministeriössä käsittelevä hallitussihteeri **Jyrki Hurmeranta** kertoo, että kunnista on viime aikoina tullut normaalia enemmän tiedusteluja lunastusmahdollisuuden käytöstä. Lunastushakemuksia on ministeriöön saapunut myös jonkin verran aikaisempaa enemmän.

Hurmeranta arvelee, että kuntien kiinnostusta maan lunastamiseen on lisännyt se, että kunnissa nähdään järkevä yhdyskuntakehitys entistäkin tärkeämpänä. Myös kunnan kehityksen kannalta tärkeiden yritysten sijoittumista paikkakunnalle halutaan lunastamisen avulla edistää. ”Valmiiden tonttien kohonnut hintataso on ilmeisesti lisännyt raakamaata omistavien maanomistajien hintaodotuksia, mikä on vaikeuttanut kuntien vapaaehtoista maanhankintaa.”

”Useissa tapauksissa päätös lunastuksen käytöstä syntyy kuntien lautakunnissa ja valtuustoissa yksimielisenä päätöksenä. Päätöksen taustalla ovat tällöin yleensä kunnan maapoliittisessa ohjelmassa hyväksytyt maanhankinnan periaatteet. Kuitenkin kynnys lunastamisen käyttöön on joissakin kunnissa edelleen korkea. Päätöksentekoa asiassa edeltää usein periaatteellinen keskustelu keinojen käytön hyväksyttävyydestä ylipäättänsä.”

”Ympäristöministeriössä lunastushakemukset pyritään käsittelemään enintään kuuden kuukauden kuluessa niiden vireile tulosta. Päätöksen valmistelu edellyttää joskus, että osapuolille varataan useampi mahdollisuus vastineiden antamiseen toistensa lausuntojen johdosta. Tämän

Kuntien kiinnostus raakamaan lunastamiseen lisääntynyt

Hurmerannan mukaan raakamaan lunastamisen lupavaiheeseen ja varsinaiseen lunastustoimitukseen kuluu yleensä yhteensä 1–2 vuotta.

vuoksi tavoiteaikaan ei käsittelyssä aina päästä”, Hurmeranta toteaa.

”Maan lunastamiselle tulee kuntien varata riittävästi aikaa. Lunastusmenettelyä on eräissä tapauksissa moitittu hitaaksi, kun on perusteltu paikkakunnan hintatasoon nähden kalliita maakauppoja.” Hurmerannan mukaan lupavaiheeseen ja varsinaiseen lunastustoimitukseen kuluu yleensä yhteensä 1–2 vuotta. ”Lunastusluvan lainvoimaisuus ei ole lunastustoimituksen käynnistämisen edellytyksenä, vaan lunastus käynnistyy pian lunastusluvan myöntämisen jälkeen riippumatta mahdollisesta muutoksenhausta lupapäätökseen.”

”Lunastaminen on oloissamme aina poikkeuksellinen, toisen omistusoikeuteen kajoava toimenpide.” Lunastusmenettelyä ei Hurmeranta käsityksen mukaan voida asiallisesta käsittelystä tinkimättä nykyisestä juurikaan jouduttaa.

Kiireellisissä tapauksissa kunnalla on mahdollisuus saada ennakkohaltuunotto-oikeus lunastettavaan maahan. Toisaalta Hurmeranta painottaa, että kuntien maanhankinnan tulisi olla kunnan kasvusuunnilla pitkäjänteistä ja maapoliittisessa ohjelmassa ennakkoon linjattua.

Viime keväänä ministeriö myönsi lunastusluvan Järvenpään kaupungille noin 50 hehtaarin suuruisiin valtion omistamiin alueisiin ja Sipoon kunnalle noin 57 hehtaarin suuruisiin Helsingin kaupungin omistamiin alueisiin Nikkilän taajaman tuntumassa. Molemmat lunastusasiat ovat vielä maanomistajien valitusten vuoksi korkeimman hallinto-oikeuden käsiteltävänä.

Järvenpään tapaus oli ensimmäinen, jossa kunnalle myönnettiin lunastuslupa yhdyskuntarakentamista varten valtion omistamaan maahan. Valituksessaan KHO:lle alueita hallinnoiva Senaatti-kiinteistöt kiisti kunnan mahdollisuuden lunastaa valtion omistamaa maata.

Järvenpään ratkaisun jälkeen Jyväskylän maalaiskunta laittoi kesällä vireille

Metsähallituksen hallinnoimaa valtion maata ja valtiolta Sponda Kiinteistöt Oy:lle siirtynyttä aluetta koskevat lunastushakemukset. Näidenkin tapausten kannalta KHO:n ratkaisu Järvenpään asiassa tulee olemaan mielenkiintoinen.

Viime keväänä ministeriö myönsi lunastusluvan Järvenpään kaupungille noin hehtaarin 50 suuruisiin valtion omistamiin alueisiin, joista kuvassa yhdyskuntarakenteeseen keskeisesti liittyvä Lepolan pelto. Lunastusasia on vielä maanomistajan Senaatti-kiinteistöjen valituksen vuoksi korkeimman hallinto-oikeuden käsiteltävänä.